

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010542
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010542.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému Q. K., nar. XX.X.XXXX v K., okres L., trvale bytom K. č. XXX, adresa na doručovanie písomností P. X. č. XXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. apríla 2016, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/166/2015 zo dňa 18. decembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok sa zrušuje v celom výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/166/2015 zo dňa 18. decembra 2015 bol obžalovaný Q. K. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 5.6.2015 v čase okolo 23:15 hod. v rodinnom dome s popisným číslom XXX v obci K., okres L., po tom, ako prišiel domov pod vplyvom alkoholu, sa v kuchyni začal hádať so svojou bývalou manželkou Y. K., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, ktorú najprv sotil tak, že poškodená spadla na sporák, pričom ako naň narazila rukou, rozbila sklenú výplň dvierok sporáka, pričom k jej zraneniu nedošlo, následne poškodená odišla do obývačky, kde za ňou obvinený prišiel s nožom v ruke a vyhrážal sa jej zabitím takým spôsobom, že jej dvakrát povedal, že ju „zaklajee“, na čo poškodená ihneď volala na políciu, čím svojím konaním u poškodenej Y. K. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní podal do zápisnice odvolanie proti výroku okresného súdu o uloženom treste v neprospech obžalovaného. V úvode písomného odôvodnenia podaného odvolania prokurátor poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku s tým, že rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmiennečným odkladom na dobu 22 mesiacov, považuje vzhľadom na osobu obžalovaného za neprimeraný. Prokurátor tiež poukázal na znenie § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 2 roky, pričom v predmetnej trestnej veci má za to, že neboli naplnené podmienky pre podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora, samosudca pri rozhodovaní

o treste nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti viackrát právoplatne odsúdený, z toho 2-krát na nepodmienečný trest odňatia slobody. Dňa 2.5.2002 bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Tr.zák. a trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák., teda násilných trestných činov, dokonca spáchaných so zbraňou. Za uvedené skutky bol potrestaný podmiennečným trestom odňatia slobody, avšak sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu. Obdobne dňa 4.4.2007 bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, 2 Tr.zák, teda na chránenej osobe a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr.zák. spáchaného násilným spôsobom. Dňa 26.3.2008 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák., ktorého sa dopustil voči chránenej osobe. Obžalovanému bolo 2-krát uložené ústavné ochranné liečenie protialkoholické. Vzhľadom na uvedené objektívne skutočnosti sa obžalovaný javí ako mimoriadne konfliktný, opakovane sa dopúšťajúci protiprávných konaní voči svojim blízkym osobám, dokonca za použitia zbrane. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný je osobou závislou na alkohole, čo zjavne ovplyvňuje jeho konanie, pričom jeho postoj k liečbe závislosti je negatívny, a preto v budúcnosti nemožno očakávať zlepšenie jeho správania sa. V predmetnej trestnej veci podľa názoru prokurátora tak osoba obžalovaného, ani povaha trestnej veci neumožňujú urobiť relevantný záver, že na dosiahnutie účelu trestu nie je potrebný jeho výkon. Prokurátor sa nestotožnil s konštatovaním súdu, že obžalovaný už 7 rokov viedol riadny život. Obžalovaný viedol formálne riadny život len do 15.12.2012, kedy sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku a ktorý tiež súvisel s protiprávnym konaním obžalovaného v domácom prostredí pod vplyvom alkoholu. Pojem „formálne“ nie je uvedený náhodou, nakoľko ako vyplýva z výsluchov rodinných príslušníkov obžalovaného, tento sa mal nemorálneho a protiprávneho konania po vplyvom alkoholu dopúšťať aj v období po roku 2012. Vyjadrenia rodinných príslušníkov obžalovaného možno považovať za vierohodné. Z uvedených dôvodov podľa názoru prokurátora v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. na ochranu najbližších osôb obžalovaného nepostačuje uloženie podmiennečného trestu. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru okresný súd pri rozhodovaní o uložení druhu a výmery trestu postupoval v súlade so zásadami pre ukládanie trestov stanovených v § 34 Tr.zák. Nemožno sa stotožniť s názorom prokurátora, že je nevyhnutné uložiť obžalovanému len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože inak nie je možné dosiahnuť účel trestu. Obžalovaný sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu z dôvodu, že vzhľadom na všetky okolnosti, majúce význam pre ukládanie trestu, je súdom uložený trest zákonný, primeraný a spravodlivý. Pokiaľ prokurátor uvádzal, že na ochranu svojich najbližších zjavne nepostačuje uloženie podmiennečného trestu, ide o jednostranné zvýrazňovanie len represívneho účelu trestu bez ohľadu na to, že takýto trest by mal zásadne negatívny vplyv nielen na jeho pracovné uplatnenie, ale aj na plnenie si vyživovanej povinnosti voči synovi. Pokiaľ ide o samotný skutok, išlo skutočne o ojedinelé nedorozumenie po mnohých rokoch riadneho osobného a pracovného života. Napokon takýto záver nekonštatoval len Okresný súd Prievidza, ale vyplýva to i z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne i Najvyššieho súdu SR, ktorí rozhodovali o sťažnosti prokurátora a dovolaní ministra spravodlivosti SR, v ktorých bolo konštatované, že od posledného súdneho postihu obžalovaného v roku 2008 uplynula doba viac ako 7 rokov, pričom sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, riadne pracuje, platí výživné, prispieva na chod domácnosti. V domácnosti sa zdržiava minimálne, pretože najmä z dôvodu práce v zahraničí dochádza do domácnosti veľmi zriedka. Vyhýba sa teda konfliktným situáciám, ktoré vznikajú v rozvedených manželstvách, pokiaľ bývalí manželia z ekonomických dôvodov žijú v jednej domácnosti. Obžalovaný po poslednom odsúdení preukázal, že dokáže žiť bez páchania trestnej činnosti, riadne si plní vyživovaciu povinnosť tak, aby mohol syn doštudovať a uplatniť sa v ďalšom živote. Je to jeden z jeho najdôležitejších cieľov, pričom zastáva stanovisko, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by malo zásadne negatívny vplyv na jeho syna, teda najbližšiu osobu. Ak okresný súd prihliadal aj na túto okolnosť a dospel k záveru, že účel trestu je v jeho prípade možné dosiahnuť aj podmiennečným trestom odňatia slobody a umožnil mu tak výkon práce, ktorá sa dnes ťažko zabezpečuje, umožnil mu tak plnenie si vyživovacej povinnosti. Podľa názoru obžalovaného okresný nepostupoval pri ukladaní trestu ani svojvoľne, ani nezákonne, pretože účel trestu je možné dosiahnuť aj bez uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Preto obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním napadnutý výrok o uloženom treste rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby procesného charakteru, ktoré by zakladali dôvod na zrušenie napadnutého výroku, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu chýb tohto druhu, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním napadnutého výroku o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému s podmiennečným odkladom jeho výkonu, odvolací súd sa stotožnil s dôvodnosťou názoru prokurátora v podanom odvolaní, podľa ktorého z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa okresný vyporiadal so skutočnosťami, významnými pre ukladanie primeraného trestu.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor v podanom odvolaní namietal neprimeranosť okresným súdom uloženého trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu v prospech obžalovaného. Neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody videl v nesprávnej aplikácii najmä ustanovenia § 34 ods. 1 Tr.zák. okresným súdom na zistené skutočnosti o deliktuálnej minulosti obžalovaného.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd odôvodnil uloženie trestu obžalovanému nasledovne:

„Pri ukladaní trestu súd, zohľadniac základné zásady ukladania trestu, zohľadniac ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac a vzhľadnuc u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona - okolnosť, že sa priznal a oľutoval trestnú činnosť, jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona - že už bol za trestný čin odsúdený, teda vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcimi okolnosťami a tým pri ukladaní trestu použitie i ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona, zohľadniac spôsob spáchania činu, berúc do úvahy i ostatné okolnosti, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, a aj vzhľadom na samotný postoj obvineného k trestnej činnosti, ktorý bol vyjadrený jeho vyhlásením o uznaní viny, ostatné správy k osobe obvineného, potom súd dospel k záveru, že nie je potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom nepodmiennečným, tak ako to vo svojej záverečnej reči navrhol prokurátor, pretože súd má za to, že účel trestu splní i trest odňatia slobody 9 mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odloží na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov. Súd má za to, že i keď je nesporné, že v minulosti sa obžalovaný dopustil viacerých skutkov voči tej istej poškodenej, spôsobom života od jeho posledného výkonu trestu odňatia slobody preukázal, že vtedy uložený nepodmiennečným trest splnil voči nemu účel trestu, pretože po dobu viac ako 7 rokov (tak ako na to poukázal i Najvyšší súd SR v odôvodnení svojho rozhodnutia o dovolaní) viedol bezúhonný život, nedopustil sa žiadneho trestného činu. Trestná činnosť súvisela s pretrvávajúcimi spormi s poškodenou, inak správanie obžalovaného je na požadovanej spoločenskej úrovni. Obžalovaný je zamestnaný, má vyživovaciu povinnosť, ktorú si plní. Vyššie uložený trest súd považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý v dostatočnej miere splní účel trestu tak z pohľadu generálnej ako i individuálnej prevencie.“

S poukazom na obsah vyššie uvedeného odôvodnenia uloženia trestu odňatia slobody obžalovanému s podmiennečným odkladom jeho výkonu sa odvolací súd stotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne nevyporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre uloženie primeraného trestu obžalovanému. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánnosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestnaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné

podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočnému predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takom prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky pred výchovnou zložkou trestu.

S poukazom na vyššie uvedené úvahy aj podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd sa v odôvodnení svojho rozsudku riadne nevyporiadal so skutočnosťou, že obžalovaný bol už v minulosti viackrát súdne trestaný aj za úmyselnú trestnú činnosť násilného charakteru, vykonal uložený trest odňatia slobody a napriek tomu sa znovu dopustil úmyselnej trestnej činnosti násilného charakteru. Na základe uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vo vyššie citovanej časti odôvodnenia svojho rozsudku neuviedol konkrétne, jasné, zrozumiteľné a logické dôvody, ktoré by aj z hľadiska vyššie uvedených záverov odôvodňovali správnosť záveru, že trestný čin, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný v tomto konaní, by bol skutočne len mimoriadnym excesom, že u obžalovaného bol už predchádzajúcim vykonaním trestu odňatia slobody úplne naplnený výchovný účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. (nadobudnutie trvalého a pevného vnútorného presvedčenia viesť riadny život) a že napriek recidíve obžalovaného nie je potrebné za účelom ochrany spoločnosti pred obžalovaným v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. primárne uprednostniť represívnu stránku trestu, založenú na vytvorení objektívnych prekážok, aby sa obžalovaný nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že poukaz okresného súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.11.2015, sp.zn. 6Tdo/82/2015, v prejednávanej veci nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu rozhodným a dôvodným argumentom v prospech správnosti trestu uloženého obžalovanému okresným súdom, nakoľko úvahy Najvyššieho súdu SR v uvedenom rozhodnutí sa týkajú aplikácie ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por. a nie aplikácie ustanovenia § 34 Tr.zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd vyššie citovaným odôvodnením napadnutého rozsudku nevyslal svojim rozhodnutím ani jasný signál z hľadiska generálnej prevencie, teda odradenia iných páchatelov od páchania trestných činov, keďže poukázal len na bližšie nekonkretizované okolnosti prípadu a bližšie nekonkretizované pomery obžalovaného, na základe čoho pri recidíve obžalovaného uložil obžalovanému trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu pri preukázanej skutočnosti, že obžalovaný bol prepustený z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody dňa 23.1.2010.

Na druhej strane, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že na základe preskúmania veci nemôže v tomto konaní zatiaľ prijať záver o správnosti prokurátorom uvádzanej argumentácii v odvolaní o príčinách páchania trestnej činnosti výlučne a jedine z viny obžalovaného, keďže o okolnostiach trestnej minulosti obžalovaného nebolo na hlavnom pojednávaní vykonané dostatočné dokazovanie v tomto smere na základe príslušného spisového materiálu (v prejednávanej veci neboli pripojené spisy, týkajúce sa deliktnej minulosti obžalovaného).

S poukazom na vyššie uvedené a na to, že neboli zabezpečené podklady pre posúdenie príčin, okolností a intenzity predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného a pre posúdenie, či a ako je možné do budúcnosti eliminovať príčiny trestnej činnosti obžalovaného, ktoré zistenia sú podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné pre posúdenie individualizácie primeranosti trestu v prípade obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že závery okresného súdu vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku sú nepreskúmateľné pre nejasnosť, neúplnosť skutkových zistení, a preto, že sa okresný súd nevyporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Zároveň odvolací súd dospel k záveru o predčasnosti prokurátorom v odvolaní namietaných záverov okresného súdu, keďže na hlavnom pojednávaní nebolo zákonným spôsobom vykonané dokazovanie k okolnostiam predchádzajúcich odsúdení a správania sa obžalovaného. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. s poukazom na potrebu doplnenia dokazovania a k možnosti iných skutkových záverov vo vzťahu k ukladaniu trestu obžalovanému vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení veci bude úlohou okresného súdu doplniť dokazovanie v naznačenom smere a v novom rozhodnutí sa riadne vyporiadať so zistenými skutočnosťami, ako aj s argumentáciou strán konania v rámci tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.